

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษลันนา ครุบาบุคคลสำคัญของโลก”

“Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567

การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในระดับ

มหาวิทยาลัย : ประโยชน์และแนวทางที่ค้นพบ

Implementation of Task-Based Learning to Develop English-speaking in University Setting: Discovered Benefits and Guidelines

สุชาวดี สุพรรณसार Suchawadee Supannasan

พระธีรฐิกษ์ สาละวินพรพนา Theeratphid Salawinphonphana

วิสุทธิชัย ไชยสิทธิ์ Wisuttichai Chaiyasit

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

suchawadee.sup@mcu.ac.th

บทคัดย่อ

การสอนและการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีการใช้วิธีการต่างๆ มากมาย หนึ่งในนั้น คือ การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (TBL) คือ เป็นวิธีการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ในขณะที่ทำภาระงานให้สำเร็จ การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และโครงสร้างเป็นผลที่ได้จากการฝึกใช้ภาษาในขณะที่ทำกิจกรรม ซึ่งผู้สอนหลายท่านนิยมนำแนวคิดนี้ไปใช้กับนักเรียน เพราะเชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาเกิดจากกระบวนการที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติงานจนคล่องตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ผู้เขียนได้ทำการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในการสอนภาษาอังกฤษ โดยเน้นไปที่คุณประโยชน์และแนวทางที่จะใช้ในห้องเรียนที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (ELF Classroom) บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ตลอดจนการนำไปใช้และคุณประโยชน์ของการสอนแบบเน้นภาระงาน ซึ่งจะช่วยให้ นักการศึกษาและผู้สอนภาษาอังกฤษสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน; การพูดภาษาอังกฤษ; การสื่อสารภาษาอังกฤษ; ทักษะภาษาอังกฤษ

Abstract

Various methods are used for teaching and learning foreign languages, with Task-based Learning (TBL) being one of them. This innovative approach, derived from the Communicative Approach, has shown success in classrooms. The author conducted a literature review on TBL in teaching English, focusing on its benefits and guidelines in ELF classrooms. The paper aims to explore the methods of TBL, and the roles of teachers and students as well as its application and benefits. This will help educators and language teachers emphasize the contextual differences when implementing TBL in Thailand effectively.

Keywords: Task-based Learning; English-speaking; English communication; English Skills

บทนำ

ปัจจุบันภาษาอังกฤษมีสถานะภาพเป็น “ภาษาโลก” (Global or world language) กล่าวคือ มากกว่าหนึ่งในสี่ของคนทั่วโลกสามารถใช้ภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับที่สื่อสารในชีวิตประจำวัน ไปจนถึงระดับที่ใช้ภาษาในด้านการงานอย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ (Nurul Afifah, 2020) อีกทั้งยังเป็นที่ยอมรับว่าเป็นภาษากลาง (Lingua Franca) สำหรับใช้ในการสื่อสารในหลายประเทศ การใช้ภาษาอังกฤษในโลกสามารถแบ่งออกเป็นสามส่วน 1) ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก 2) ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL) และ 3) ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) (Harmer, 2007) ซึ่งในประเทศไทยได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ หมายถึง การใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่ไม่ใช่สถานที่กำเนิดของภาษา การเรียนรู้ภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาแม่หรือภาษาที่พูดอย่างเป็นทางการในภูมิภาค โดยส่วนใหญ่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยนั้น เป็นการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ การใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้นเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการปฏิสัมพันธ์กับหลายชนชาติทั่วโลกได้อย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังเป็นช่องทางสำหรับการเปิดเส้นทางไปสู่มุมมองใหม่ ๆ (Wongsuwan, 2021)

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษลันนา ครุบาบุคคลสำคัญของโลก”
“Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567

สาเหตุที่ทำให้เด็กไทยไม่เก่งภาษาอังกฤษ อาจเกิดจากองค์ประกอบหลายส่วน เช่น สื่อการสอนส่วนใหญ่ไม่ได้ให้ความสำคัญหรือเอื้ออำนวยต่อการฝึกฝนและพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่ได้ใช้ภาษาอังกฤษมากเท่าที่ควร (ทรรศนีย์ วราห์คำ, 2554) สอดคล้องกับ (Nunan, 2004) กล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนที่จะทำให้ได้ผลลัพธ์ที่ดี ผู้สอนควรเป็นผู้เลือกเนื้อหาที่จะให้ผู้เรียนได้ฝึกพูด จัดรูปแบบในการสอนทักษะการพูดให้ชัดเจน หากผู้เรียนมีวิธีเรียนรู้หรือพฤติกรรมกรเรียนรู้ที่เหมาะสม ผู้เรียนก็จะสามารถพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถได้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้วยสาเหตุดังกล่าวการสอนโดยใช้กิจกรรมที่เน้นภาระงาน (Task - based Learning) เป็นวิธีการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ในขณะที่ทำภาระงานให้สำเร็จ การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และโครงสร้างเป็นผลที่ได้จากการฝึกใช้ภาษาในขณะที่ทำกิจกรรม ซึ่งผู้สอนหลายท่านนิยมนำแนวคิดนี้ไปใช้กับนักเรียน เพราะเชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาเกิดจากกระบวนการที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติงานจนลุล่วงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ (Jack C. Richards, 2011)

การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) ของ (Willis, 1996) ซึ่งมี 3 ขั้นตอน ดังนี้ คือ 1) ขั้นตอนกิจกรรม (Pre - Task) เป็นขั้นตอนแนะนำหัวข้อและงานหรือกิจกรรมที่ผู้เรียนจะได้ทำ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการสอนการใช้กิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติ 2) ขั้นระหว่างการทำกิจกรรม (Task Cycle) ผู้เรียนทำกิจกรรมเป็นรายคู่หรือกลุ่มย่อย ผู้สอนทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง (Facilitator) คอยสนับสนุนโดยไม่ต้องแก้ไขความบกพร่องระหว่างทำกิจกรรม และให้ผู้เรียนรายงานให้กับทั้งชั้น โดยอธิบายว่านักเรียนทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายอย่างไร 3) ขั้นตอนประเด็นของภาษา (Language Focus) ผู้เรียนวิเคราะห์ สำนวน และอภิปรายร่วมกันในหัวข้อที่กำหนดไว้ในใบงาน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ คำ วลี รูปแบบประโยคของคำศัพท์ต่าง ๆ ในบทเรียน นอกจากนี้ (Nazenin, 2007) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบเน้นงานภาระงานจะสร้างปฏิสัมพันธ์ในการเรียนในระดับรายบุคคลและแบบรายกลุ่ม ซึ่งมีวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษโดยเน้นภาระงาน (กัลยารัตน์ เสวตอนันท์ และ กนกวรรณ คันธกร, 2553) คือ การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน พบว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้นหลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนบทเรียนที่ใช้กิจกรรมที่เน้นภาระงาน (Task-Based Learning) (ณัฐรัตน์ แยมฉาย, 2559) ปัญหาที่สำคัญในการพูด

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษลันนา ครุบาบุคคลสำคัญของโลก” “Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567

ภาษาอังกฤษ คือ ขั้นตอนการเรียนการสอนในชั้นเรียนยังไม่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับปริญญาตรี เป็นกลุ่มที่หลังจากจบการศึกษาและมีความพร้อมเข้าสู่สังคมการทำงาน และต้องนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษเป็นสิ่งพื้นฐานข้อหนึ่งที่คุณครูผู้สอนต้องได้ใช้ในการทำงาน หากใครไม่สามารถพูดคุยเป็นภาษาอังกฤษได้ โอกาสการได้งานทำก็จะน้อยลง เพราะต้องเสียโอกาสที่มีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษได้ ดังนั้น หากต้องการประสบความสำเร็จในการหางาน เราจำเป็นต้องมีความสามารถทางภาษาอังกฤษด้วย

จากที่ได้มีประสบการณ์ด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้เห็นถึงปัญหาด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา นั่นคือ มีคลังคำศัพท์ที่ใช้สื่อความอย่างจำกัด การเรียบเรียงคำพูด และขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ จึงทำให้ไม่สามารถสื่อความออกมาได้ตรงกับที่ต้องการได้ครบถ้วน จึงได้ศึกษาเรื่องการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัยและนำเสนอประโยชน์และปัญหาที่ค้นพบเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนที่สนใจจะพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้สามารถสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

1.1 ความหมายของวิธีการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ความหมายของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน คือกิจกรรมหรือการกระทำซึ่งเกิดจากการทำความเข้าใจทางภาษา (Richards & Rodgers, 2001) ซึ่งสอดคล้องกับ Nunan (1989) กล่าวว่า คือกิจกรรมที่ผู้เรียนร่วมกันทำความเข้าใจ ใช้ภาษาผลิตภาษา และมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยใช้ภาษาเป้าหมายในบริบท ซึ่งให้ความสำคัญกับความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา ในเวลาต่อมา Nunan (2004) ใช้คำว่า ภาระงาน แทนคำว่า กิจกรรม ได้ให้คำนิยาม ภาระงาน ว่าเป็นชิ้นงานในการทำงานในชั้นเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้เรียนในการทำทำความเข้าใจ ผลิต หรือมีปฏิสัมพันธ์กับภาษาปลายทาง ให้ความสำคัญความหมายมากกว่ารูปแบบ ในกรณีของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนจะให้ความสำคัญกับความหมายมากกว่าโครงสร้างทางภาษา และ Willis (1996) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นกิจกรรมในการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าประสงค์การสื่อสารเพื่อให้เกิดผล

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษลันนา ครุบาบุคคลสำคัญของโลก” “Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567

สัมฤทธิ์ จุดประสงค์ของงาน คือ การสร้างบทเรียนทางภาษาที่สามารถใช้ได้จริงในโลกความเป็นจริง และเอื้อต่อบริบททางภาษาด้วย

สรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หมายถึง กิจกรรมหรือการกระทำที่เกิดขึ้นจากการเข้าใจทางภาษา โดยมีการใช้ภาษาเป้าหมายในบริบทเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน การผลิตภาษา และการมีปฏิสัมพันธ์ ซึ่งให้ความสำคัญกับความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา ในกรณีการสื่อสารผู้เรียนจะให้ความสำคัญกับความหมายมากกว่าโครงสร้างทางภาษา และมีจุดประสงค์ในการสร้างบทเรียนทางภาษาที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตด้วย

1.2 ประเภทของกิจกรรมแบบมุ่งภาระงาน

Nunan (2004) และ Willis & Willis (2007) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมแบบเน้นภาระงานออกเป็น 5 รูปแบบ ดังนี้ 1) รูปแบบกระบวนการคิด (Cognitive) ประกอบไปด้วยภาระงาน 8 ประเภท ดังนี้ 1.1) การจัดประเภทของข้อมูล (Classifying) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนต้องจัดข้อมูลที่คล้ายคลึงกันเข้าไว้ด้วยกัน โดยพิจารณาจากความหมาย 1.2) การทำนายอนาคต (Predicting) คือ กิจกรรมที่ให้โอกาสผู้เรียนได้คาดเดาสิ่งที่จะเกิดขึ้นในกระบวนการเรียนรู้ เช่น การคาดเดาเรื่องที่จะเรียนจากหัวข้อ 1.3) การโน้มน้าว (Inducing) คือ กิจกรรมที่สอดแทรกความรู้ทางภาษาที่ผู้สอนจัดสรรไว้ เช่น การสังเกตหลักไวยากรณ์ Past simple tense จากกิจกรรมที่ได้ทำ 1.4) การจดบันทึก (Taking notes) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนต้องจดบันทึกใจความสำคัญของเรื่องนั้น ๆ เป็นภาษาของผู้เรียน 1.5) แผนผังความคิดรวบยอด (Concept mapping) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนต้องเสนอใจความสำคัญของข้อมูลในรูปแบบแผนผัง 1.6) การโยงสิ่งที่เรียน (Inferencing) คือ กิจกรรมที่ให้โอกาสผู้เรียนได้ใช้ความรู้ที่ได้เรียนในสถานการณ์ใหม่ ๆ 1.7) การแยกแยะ (Discriminating) เช่น กิจกรรมที่ผู้เรียนต้องแยกแยะข้อมูล เช่น การแยกแยะระหว่างข้อมูลหลักและข้อมูลสนับสนุน 1.8) การทำแผนภาพ (Diagraming) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนต้องเปลี่ยนข้อมูลที่ได้รับหรือข้อมูลสำคัญเป็นแผนภาพ รูปแบบที่ 2) รูปแบบการติดต่อสื่อสาร (Interpersonal) ประกอบไปด้วยภาระงาน 2 ประเภท 2.1) การทำงานร่วมกัน (Co-operating) คือ กิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน เช่น การทำงานกลุ่มขนาดเล็กโดยสมาชิกบางคนเป็นผู้อ่านและสมาชิกที่เหลือช่วยกันเติมข้อมูลลงในตาราง 2.2) บทบาทสมมุติ (Role playing) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนได้รับบทบาทต่าง ๆ เพื่อใช้ความรู้ทางภาษาในสถานการณ์ที่กำหนดขึ้นมา เช่น การให้ผู้เรียนรับบทบาทเป็นผู้รายงานข่าว รูปแบบที่ 3) รูปแบบทางภาษาศาสตร์

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษล้านนา ครุบาบุคคลสำคัญของโลก”

“Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567

(Linguistic) ประกอบไปด้วยภาระงาน 6 ประเภท ดังนี้ 3.1) รูปแบบบทสนทนา (Conversational patterns) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนใช้ความรู้เรื่องรูปแบบบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การจับคู่บทสนทนากับสถานการณ์ให้เหมาะสม 3.2) การฝึกฝน (Practicing) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนได้รับคำสั่งให้ทำเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะทางภาษา เช่น การฝึกฟังบทสนทนา หรือการฝึกสนทนากับเพื่อน 3.3) การใช้บริบท (Using context) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนฝึกเดาความหมายของคำศัพท์ วลี หรือกรอบความคิดจากบริบท 3.4) การสรุปความ (Summarizing) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนนำเสนอข้อมูลที่สำคัญในรูปแบบการเขียนสรุปความ 3.5) การฟังจับใจความ (Selective listening) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนต้องพยายามฟังเพื่อจับใจความสำคัญ โดยไม่คำนึงถึงความหมายของทุกคำที่ได้ฟัง 3.6) การอ่านคร่าว ๆ (Skimming) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนฝึกอ่านโดยคร่าว ๆ ว่าเรื่องนั้นโดยทั่วไปแล้วพูดถึงอะไร เช่น การอ่านเนื้อเรื่องแล้วให้ตัดสินใจว่าเรื่องนั้นคือ ข่าวในหนังสือพิมพ์ ในบทความ ในจดหมาย หรือในโฆษณา รูปแบบที่ 4) รูปแบบทางจิตใจ (Affective) ประกอบไปด้วยภาระงาน 3 ประเภท ดังนี้ 4.1) การแสดงความรู้สึก (Personalizing) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ความรู้สึก และประเด็นเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้รับ เช่น การเขียนจดหมายคุยกับเพื่อน 4.2) การประเมินตนเอง (Self-evaluating) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนคำนึงถึงงาน ที่ได้ทำไปแล้วให้คะแนนแก่ตนเอง 4.3) การสะท้อนกลับ (Reflecting) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นถึงเรื่องที่ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดี รูปแบบที่ 5) รูปแบบความคิดสร้างสรรค์ (Creative) คือ การระดมความคิด (Brainstorming) คือ กิจกรรมที่ผู้เรียนช่วยกันคิดเพื่อบรรลุเป้าหมายของกิจกรรม เช่น เกมแข่งนึกคำศัพท์เกี่ยวกับสีให้มากที่สุด

โดยสรุป Nunan (2004) และ Willis & Willis (2007) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมแบบมุ่งภาระงานออกเป็น 5 รูปแบบ ดังนี้ 1) รูปแบบกระบวนการคิด (cognitive), 2) รูปแบบการติดต่อสื่อสาร (Interpersonal), 3) รูปแบบทางภาษาศาสตร์ (Linguistic), 4) รูปแบบทางจิตใจ (Affective), และ 5) รูปแบบความคิดสร้างสรรค์ (Creative)

1.3 รูปแบบกิจกรรมแบบเน้นภาระงาน

Willis J. (1996) และ Ellis (2003) ได้เสนอรูปแบบกิจกรรมแบบเน้นภาระงานไว้ 3 แบบ แบบที่ 1 คือ รูปแบบวิธีการสอน (Pedagogic classification) ประกอบด้วยกิจกรรมเน้นภาระงาน 6 ประเภท ดังนี้ 1) การจัดทำรายการ (Listing) คือ รูปแบบกิจกรรมที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นของตนเอง 2) การเรียงลำดับและแยกประเภท (Ordering and sorting) คือ รูปแบบกิจกรรม

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษลันนา ครุบาบุคคลสำคัญของโลก” “Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567

ที่ฝึกให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการเรียงลำดับข้อมูลและแยกประเภทหัวข้อต่าง ๆ อย่างถูกต้อง 3) การเปรียบเทียบ (Comparing) คือ รูปแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบข้อมูลที่มีลักษณะเดียวกันแต่แหล่งที่มาต่างกันเพื่อจะรวบรวมเนื้อหาส่วนที่ต่างและคล้ายกันออกได้ 4) การแก้ปัญหา (Problem solving) คือ รูปแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและเหตุผลพร้อมทั้งให้ผู้เรียนพยายามแก้ไขปัญหาให้บรรลุผล 5) การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Sharing personal experience) คือ รูปแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่ใกล้เคียงบริบทในชีวิตประจำวัน 6) งานที่สร้างสรรค์ (Creative task) หรือ เรียกว่าโครงการ คือให้ผู้เรียนทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม บางครั้งผู้เรียนต้องออกไปทำกิจกรรมนอกชั้นเรียนแบบกลุ่ม เพื่อฝึกทักษะการจัดการและทำงานร่วมกัน รูปแบบที่สอง คือ รูปแบบทางวาทศาสตร์ (Rhetorical classification) คือ กิจกรรมที่จัดทำขึ้นอย่างสอดคล้องกับทฤษฎีทางวาทศาสตร์ซึ่งจำแนกคำพูดตามโครงสร้างประโยคและคุณลักษณะทางภาษาศาสตร์ เช่น การให้ผู้เรียนใช้ภาษาตามโครงเรื่อง (Genre) ที่กำหนด รูปแบบที่สาม คือ รูปแบบกระบวนการคิด (Cognitive classification) ประกอบด้วยกิจกรรมเน้นภาระงาน 3 ประเภท คือ 3.1) กิจกรรมหาข้อมูลที่หายไป (Information gap activity) คือ งานที่ผู้เรียนต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน หรือการใช้ข้อมูลที่ได้รับเพื่อเติมคำลงในตารางให้สมบูรณ์ 3.2) กิจกรรมหาสาเหตุที่หายไป (Reasoning gap activity) คือ งานที่ผู้เรียนต้องใช้การสื่อความหมาย การคาดการณ์ และการให้เหตุผล เพื่อบรรลุกิจกรรม เช่น การให้ผู้เรียนหาตารางการทำงานของผู้สอน จากตารางเรียนของผู้เรียนที่เรียนกับผู้สอนคนนั้น 3.3) กิจกรรมหาความคิดที่หายไป (Opinion-gap activity) คือ งานที่ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็น ความชอบ ความรู้สึก หรือทัศนคติส่วนบุคคลได้อย่างอิสระ เช่น การเติมคำเพื่อให้เรื่องสมบูรณ์

เวลาต่อมา Nunan (2004) ได้เสนอรูปแบบกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ ดังต่อไปนี้ 1) การถาม-ตอบ (Questions and answers) กิจกรรมนี้ตั้งอยู่บนแนวความคิดการแลกเปลี่ยนข้อมูล ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในรูปแบบของภาษาโดยมีหัวข้อให้ ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนตัวภาษา 2) การสนทนาหรือ บทบาทสมมติ (Dialogues and role plays) มีตัวเลือก หรือธีม ให้ผู้เรียนได้เลือกกว่าเขาจะสามารถทำกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายด้วยตนเองมากกว่าปฏิบัติตามกิจกรรมที่มีให้อยู่แล้ว 3) กิจกรรมการจับคู่ (Matching activities) ภาระงานคือการจับคู่ มีประโยค วลีให้ แล้วทำการจับคู่ 4) กลยุทธ์การสื่อสาร (Communication strategies) ออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนภาษาเพื่อการ

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษลันนา ครุบาบุคคลสำคัญของโลก” “Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567

สื่อสาร เช่นการย่อความ การยืมหรือสร้างคำ การใช้ท่าทางต่าง ๆ และการถามเพื่อหาผลการทำงาน 5) รูปภาพและการเล่นเรื่องผ่านภาพ (Pictures and picture stories) กิจกรรมการสื่อสารต่าง ๆ สามารถใช้ภาพในการเรียนรู้ เช่น หาความแตกต่างในภาพ การทดสอบความจำ การเรียงลำดับภาพ และการเล่าเรื่องจากภาพ 6) ปริศนาและปัญหา Puzzles and problems มีรูปแบบของกิจกรรมที่หลากหลาย เช่นการทาย ความรู้ทั่วไป การบอกเล่าเรื่องราวจากประสบการณ์ ให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิด จินตนาการในการให้เหตุผลต่าง ๆ 7) การอภิปรายและการตัดสินใจ (Discussion and Decision) ให้ผู้เรียนได้เก็บข้อมูลและแบ่งปันข้อมูลเพื่อที่จะนำไปสู่การตัดสินใจ ในหัวข้อที่เรียน

สรุปได้ว่า Willis J. (1996) และ Ellis (2003) ได้เสนอรูปแบบกิจกรรมแบบเน้นภาระงานไว้ 3 แบบ ดังนี้ 1. รูปแบบวิธีการสอน (Pedagogic classification) ประกอบด้วย การจัดทำรายการ การเรียงลำดับและแยกประเภท การเปรียบเทียบ การแก้ปัญหา การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และงานสร้างสรรค์ 2. รูปแบบทางวาทศาสตร์ (Rhetorical classification) คือการให้ผู้เรียนใช้ภาษาตามโครงเรื่องที่กำหนด 3. รูปแบบกระบวนการคิด (Cognitive classification) ประกอบด้วย กิจกรรมหาข้อมูลที่หายไป กิจกรรมหาสาเหตุที่หายไป และกิจกรรมหาความคิดที่หายไป เวลาต่อมา Nunan (2004) ได้เสนอรูปแบบกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ ดังนี้ 1. การถาม-ตอบ 2. การสนทนาหรือบทบาทสมมุติ 3. กิจกรรมการจับคู่ 4. กลยุทธ์การสื่อสาร 5. รูปภาพและการเล่นเรื่องผ่านภาพ (Pictures and picture stories 6. ปริศนาและปัญหา และ 7. การอภิปรายและการตัดสินใจ

1.4 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การสอนแบบเน้นภาระงานประกอบไปด้วยหลายองค์ประกอบที่ต่างกัน ผู้สอนจึงต้องทำความเข้าใจองค์ประกอบทั้งหมดจึงจะสามารถออกแบบการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่ง Ellis (2003) กล่าวว่า องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานควรประกอบไปด้วย 5 ปัจจัยดังนี้ 1) จุดมุ่งหมาย (Goals) คือ วัตถุประสงค์ทั่วไปของภาระงาน เช่น เพื่อพัฒนาความสามารถการติดต่อสื่อสาร หรือทักษะทางภาษา 2) ตัวป้อน (Input) คือ ข้อมูลที่ใช้สำหรับทำกิจกรรม อาจอยู่ในรูปแบบคำพูด หรือสื่อแบบอื่นๆ เช่น รูปภาพ วิดีโอ แผนที่ 3) เงื่อนไข (Conditions) คือ วิธีการนำเสนอข้อมูล หรือวิธีที่นำข้อมูลไปใช้ทำกิจกรรม เช่น ผู้เรียนสองคนได้รับข้อมูลที่ต่างกัน ซึ่งจะอยู่ในกิจกรรมการเปรียบเทียบ หรือกิจกรรมเดี่ยว เช่น การเล่าเรื่องหน้าชั้นเรียนและผู้ฟังมีหน้าที่วาดภาพตาม 4) การดำเนินงาน (Procedure) คือ วิธีการดำเนินกิจกรรม เช่น กำหนดประเภทของงานว่าเป็น

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษลันนา ครุบาบุคคลสำคัญของโลก” “Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567

งานเดี่ยว งานคู่ หรืองานกลุ่ม หรือกำหนดเวลาทำงาน 5) ผลลัพธ์ (Outcomes) มี 2 รูปแบบประกอบไปด้วย 5.1) ผลงานที่ได้หลังการทำกิจกรรม 5.2) กระบวนการทางภาษาที่เกิดขึ้นในชั้นทำกิจกรรม เช่น การลำดับข้อมูล การจับคู่ การเปรียบเทียบ การให้เหตุผล การประเมิน การตัดสินใจ การตั้งสมมติฐาน ต่อมา Nunan (2004) ได้สังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) จุดมุ่งหมาย (Goals) คือ เป็นเป้าหมายที่สอดคล้องกับความสนใจและสมรรถภาพของผู้เรียน โดยผู้สอนสามารถบอกจุดมุ่งหมายของกิจกรรมให้แก่ผู้เรียนโดยตรง หรือตั้งคำถามถึงความสำคัญของหัวเรื่องที่เรียน หรือบอกโดยนัย โดยทั่วไปกิจกรรมเน้นภาระงานอาจมีจุดมุ่งหมายมากกว่าหนึ่งอย่างเพราะกิจกรรมเน้นภาระงานอาจมีความซับซ้อน หรือมีกิจกรรมย่อย ๆ แทรกอยู่ 2) ตัวป้อนทางภาษา (Input) คือ ข้อมูลที่ผู้สอนจัดเตรียมให้ผู้เรียนใช้เพื่อบรรลุภาระงาน และควรเป็นข้อมูลที่เหมาะสมกับความต้องการ ความสนใจ สมรรถภาพของผู้เรียน สอดคล้องกับโลกแห่งความจริง และมีลักษณะ “แท้จริง (Authenticity)” ซึ่งหมายถึงข้อมูลภาษาพูด (Authentic spoken text) หรือข้อมูลภาษาเขียน (Authentic written text) ที่เน้นการสื่อสารมากกว่าการสอนภาษา และผู้สอนควรใช้ตัวป้อนทางภาษาจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายที่สอดคล้องกับผู้เรียนเพื่อเพิ่มความรู้เรื่องโครงสร้างทางภาษาในบริบทที่หลากหลาย เช่น ข้อมูลทางภูมิศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์ 3) การดำเนินงาน (Procedures) คือ การระบุขั้นตอนของการทำกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องทำกับข้อมูลที่ได้รับ (Input) 4) บทบาทผู้สอน (Teacher role) คือ การระบุว่าผู้สอนมีหน้าที่อะไรในขณะที่ยำเนินกิจกรรม 5) บทบาทผู้เรียน (Learner role) คือ การระบุว่าผู้เรียนมีบทบาทอะไรในขณะที่ยำเนินกิจกรรม และ 6) สถานที่ (Settings) คือ การจัดสภาพห้องเรียนให้สอดคล้องและเอื้ออำนวยกับการทำกิจกรรม และควรคำนึงถึงจำนวนนักเรียนและขนาดของห้องเรียนด้วย

โดยสรุป Ellis (2003) กล่าวว่า องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานควรประกอบไปด้วย 5 ปัจจัยดังนี้ 1. จุดมุ่งหมาย (Goals) 2. ตัวป้อน (Input) 3. เงื่อนไข (Conditions) 4. การดำเนินงาน (Procedure) 5. ผลลัพธ์ (Outcomes) แต่ Nunan (2004) ได้สังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1. จุดมุ่งหมาย (Goals) 2. ตัวป้อนทางภาษา (Input) 3. การดำเนินงาน (Procedures) 4. บทบาทผู้สอน (Teacher role) 5. บทบาทผู้เรียน (Learner role) 6. สถานที่ (Settings) ฉะนั้น การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วย

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษลันนา ครุบาบุคคลสำคัญของโลก” “Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567

ให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายและนำไปสู่การพัฒนาทักษะและความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้สอนจะต้องพิจารณาและปรับใช้องค์ประกอบทั้งหมดให้เหมาะสมกับสถานการณ์การเรียนรู้และผู้เรียนที่เจอขึ้นในห้องเรียน

1.5 ขั้นตอนและวิธีการสอนแบบเน้นภาระงาน

ขั้นตอนของกิจกรรมการสอนแบบเน้นภาระงานตามแนวคิดของ (Prabhu, 1987) ที่เชื่อว่าการที่ผู้เรียนจะพัฒนาการใช้ภาษาตามความต้องการนั้นต้องได้รับโอกาสในการพัฒนาความเข้าใจภาษาก่อน ซึ่งจะต้องเกิดจากการรับรู้ภาษาโดยผ่านระบบการจัดการภายใน ดังนั้นจึงไม่มีการกำหนดโครงสร้างทางคำศัพท์หรือหัวข้อทางภาษาไว้ล่วงหน้า ไม่มีลำดับขั้นตอนของบทเรียนที่ต้องฝึกหรือต้องใช้ภาษาตามความต้องการ สิ่งสำคัญคือ ดังนั้น Prabhu จึงได้กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานไว้สองขั้นตอนประกอบด้วย ขั้นตอนก่อนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task) และขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน (Task)

Willis (1996) ได้แบ่งการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ 3 ขั้นตอนดังนี้ คือ 1) ขั้นก่อนกิจกรรม (Pre-Task) 1.1) ผู้สอนทำหน้าที่ชี้ประเด็นสำคัญของคำและวลีที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์กับผู้เรียน และ เตรียมหัวข้อให้เป็นตัวอย่าง 1.2) นักเรียนฟังคำอธิบายและทำกิจกรรมที่คล้ายคลึงกับที่ครูยกตัวอย่างและอ่านส่วนของเนื้อหาเพื่อจะนำไปทำกิจกรรม 2) ขั้นระหว่างการทำกิจกรรม (Task Cycle) ประกอบไปด้วย 2.1) งาน (Task) แบ่งออกเป็น 2.1.1) ผู้เรียนทำกิจกรรมเป็นรายคู่หรือกลุ่มย่อย 2.1.2) ผู้สอนทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง (Facilitator) คอยสนับสนุน ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนโดยไม่ต้องแก้ไขความบกพร่องระหว่างทำกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกเป็นอิสระในการทำกิจกรรม โดยไม่ต้องใส่ใจความผิดพลาดที่เกิดขึ้นในช่วงของการทำกิจกรรมนี้นัก 2.2) การรายงาน (Report) แบ่งเป็น 2.2.1) ผู้เรียนออกมาอภิปรายหน้าชั้นด้วยการพูดหรือการเขียนโดยอธิบายว่าผู้เรียนได้ทำกิจกรรมอย่างไร สิ่งที่ค้นพบหลังการทำกิจกรรมกับคู่หรือกลุ่มของตนเป็นอย่างไร 2.2.2) ผู้สอนจะให้คำแนะนำด้านภาษาการรายงานของผู้เรียนได้นำเสนอรายงานในชั้นเรียน หรือแลกเปลี่ยนการเขียนรายงาน และเปรียบเทียบผลลัพธ์ ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนก็ได้ยินการรายงานการทำกิจกรรมของกลุ่มอื่นที่มีความคล้ายคลึงกัน และ ทราบว่ากลุ่มหรือคนอื่นมีวิธีการทำกิจกรรมอย่างไร หรือ การอ่านรายงานเนื้อหาที่กลุ่มหรือคนอื่นเขียน ในหัวข้อของภาระงานที่ได้ทำไป ครูทำหน้าที่เป็นประธาน และ ให้ความเห็นในเนื้อหาของรายงาน 3) ขั้นจุดประเด็นของภาษา (Language Focus) 3.1) การวิเคราะห์ หลังจากการ

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษลันนา ครุบาบุคคลสำคัญของโลก” “Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567

อภิปรายร่วมกันในหัวข้อที่กำหนดให้ในงาน ผู้เรียนสามารถจะเรียนรู้ คำ วลี รูปแบบประโยคของ คำศัพท์ต่าง ๆ ในบทเรียน 3.2) การฝึกปฏิบัติ ครูเป็นผู้นำการฝึกปฏิบัติ คำ วลี และ รูปแบบประโยคใหม่ ที่มีขึ้นในข้อมูลที่เรียนไป การกิจกรรมนี้สามารถทำได้ 2 วิธี คือ ทำระหว่างที่นักเรียนวิเคราะห์ หรือ ทำหลังจากที่นักเรียนได้วิเคราะห์แล้ว ผู้เรียนจะต้องทำกิจกรรมที่เน้นภาระงาน โดยครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด ในเวลาต่อมา (Ellis, 2003) ได้สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และกระบวนการที่สามารถใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานของ Prabhu, 1987 โดยทั่วไปพบว่าขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นเตรียมปฏิบัติการงาน (Pre-task) คือ วิธีที่ผู้สอนเสนอโครงสร้างของภาระงานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ หรือผลิตทางภาษาที่ผู้เรียนต้องทำ โดยการกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของงาน หรืออธิบาย ประโยชน์ของภาระงานที่ผู้เรียนจะได้รับเพื่อให้ผู้เรียนต้องการปฏิบัติการงาน โดยพบว่าวิธีเสนอ หัวข้อที่ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย หรือไม่ต้องใช้กระบวนการคิดมากนักช่วยให้ผู้เรียนสนใจหัวข้อที่จะเรียน มากขึ้น เช่น กิจกรรมที่ผู้เรียนต้องเขียนรายการ (Listing) หรือการระดมความคิด (Brainstorming) หรือการเขียนแผนผังความคิด (Mind mapping) เกี่ยวกับประโยชน์ของการพูด เพื่อนำเข้าสู่การเรียนรู้ เรื่องรูปแบบและประโยชน์ของการพูด 2) ขั้นปฏิบัติการงาน (During task) ประกอบไปด้วยตัวเลือก ทางการสอน (Methodological options) 2 อย่าง ดังนี้ 2.1) ตัวเลือกด้านการปฏิบัติงาน (Task performance options) ผู้สอนสามารถกำหนดเวลาในการปฏิบัติงาน หรือการกำหนดให้ผู้เรียน สามารถใช้แหล่งข้อมูลในห้องหรือนอกห้อง 2.2) ตัวเลือกด้านกระบวนการดำเนินงาน (Process) คือ กระบวนการที่เน้นการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือการสื่อสาร และกระตุ้นให้เกิดความท้าทายให้กับผู้เรียน ซึ่งกระบวนการนี้ผู้สอนสามารถเน้นไปที่หลักไวยากรณ์เรื่องนั้น ๆ โดยนัยหรือสอนหลักไวยากรณ์ โดยตรง 3) ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) คือ วิธีที่ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทบทวน การใช้ภาษา ที่ได้เรียน และหลักไวยากรณ์ที่ผู้เรียนส่วนใหญ่ใช้ผิดในระหว่างดำเนินงาน เพื่อความคล่องและความ ถูกต้องทางภาษา โดยอาจใช้เงื่อนไขเดียวกับภาระงานหลักหรือต่างเงื่อนไขก็ได้ หรือการให้ผู้เรียน ประเมินผลงานและหาข้อบกพร่องของตนหรือกลุ่มตนเพื่อเป็นประโยชน์ในการทำงานครั้งต่อไป

โดยสรุป การสอนแบบเน้นภาระงานตามแนวคิดของ Prabhu (1987) และ Willis (1996) มี ขั้นตอนการสอนแบบเน้นภาระงาน ดังนี้ 1. ขั้นเตรียมปฏิบัติการงาน (Pre-task) คือ ผู้สอนทำหน้าที่ชี้ประเด็นสำคัญของคำและวลีที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์กับผู้เรียน เตรียมหัวข้อให้เป็นตัวอย่าง

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษลันนา คุรบาบุคคลสำคัญของโลก” “Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567 และ ผู้เรียนฟังคำอธิบายและทำกิจกรรมที่คล้ายคลึงกับที่ครูยกตัวอย่างและอ่านส่วนของเนื้อหาเพื่อจะนำไปทำกิจกรรม 2. ขั้นระหว่างการทำกิจกรรม (Task Cycle) ประกอบด้วย 1) งาน (Task) ผู้เรียนทำกิจกรรมเป็นรายคู่หรือกลุ่มย่อย โดยผู้สอนเป็นพี่เลี้ยง (Facilitator) คอยสนับสนุนและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน 2) การรายงาน (Report) ผู้เรียนอภิปรายหน้าชั้นด้วยการพูดหรือการเขียนเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำไว้ 3) ขั้นตอนประเด็นของภาษา (Language Focus) ประกอบด้วย การวิเคราะห์ คือ ผู้เรียนทำกิจกรรมที่เน้นการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือการสื่อสาร และการฝึกปฏิบัติ คือ ผู้เรียนฝึกปฏิบัติคำ วลี และรูปแบบประโยคใหม่เกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน ในขั้นตอนนี้ผู้สอนสามารถเน้นไปที่หลักไวยากรณ์เฉพาะหรือสอนหลักไวยากรณ์โดยตรงตามความเหมาะสมของบทเรียนและผู้เรียนในสถานการณ์ที่กำหนดไว้ การแสดงผลการเรียนรู้จากกิจกรรมนี้สามารถทำได้โดยการให้ผู้เรียนทบทวนการใช้ภาษาและหลักไวยากรณ์ที่ได้เรียนในขั้นตอนนี้ก่อนหน้า และการให้ผู้เรียนประเมินผลงานของตนเองหรือของกลุ่มเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการปรับปรุงการใช้ภาษาในอนาคต

1.6 ประโยชน์ของการสอนแบบเน้นภาระงาน

Willis (1996) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานดังนี้ 1) ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดและสื่อสารกับผู้อื่นมากขึ้น 2) ผู้เรียนสนุกสนานมีแรงจูงใจเกิดความท้าทายในการทำปฏิบัติงาน 3) ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติทั้งฝึกการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม 4) ผู้เรียนใช้ประสบการณ์เดิมมาสู่ประสบการณ์ใหม่ พบว่า น่าสนใจและเป็นการเพิ่มพูนความรู้เดิม 5) ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสาร สอดคล้องกับสถานการณ์จริง (Afifah & Devana, 2020) กล่าวถึงประโยชน์และข้อดีของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ไว้ว่า เป็นการเรียนรู้ที่สามารถประยุกต์ได้และเหมาะสมกับผู้เรียนทุกช่วงอายุและภูมิหลังการเรียนรู้ สอดคล้องกับ (ณัฐรัตน์ แยมฉาย, 2559) กล่าวว่า แผนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานได้ถูกออกแบบให้มีเนื้อหาเพื่อส่งเสริมการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับภาษาของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา ส่งผลให้ทักษะการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังได้รับการสอนแบบเน้นภาระงาน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความทะเยอทะยานในการเรียนรู้ภาษามากขึ้น เนื่องจากการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ทำให้เกิดกิจกรรมที่สร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียน ผู้เรียนมีโอกาสดูฝึกฝนภาษาของตนเองอย่างเป็นส่วนตัว แล้วจึงนำเสนอภาระงานให้ผู้เรียนคนอื่นเห็น ผู้เรียนจึงสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องและคล่องแคล่วจากการเรียนรู้จากการทำภาระงานและผลสะท้อนจากการทำภาระงาน (เบญจ

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษลันนา ครุบาบุคคลสำคัญของโลก” “Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567

วรรณ พร้อมญาติ และ สุนิตา โฆษิตชัยวัฒน์, 2566) ผู้เรียนมีโอกาสดูฝึกฝนภาษาของตนเองอย่างเป็นส่วนตัว แล้วจึงนำเสนอภาระงานให้ผู้เรียนคนอื่นเห็น ผู้เรียนจึงสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องและคล่องแคล่วจากการเรียนรู้จากการทำภาระงานและผลสะท้อนจากการทำภาระงาน อีกทั้งยังส่งผลให้ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพูดภาษาอังกฤษมีมากขึ้น ผู้เรียนจะเปิดรับและมีโอกาสได้เรียนรู้ภาษามากขึ้น ผู้เรียนมีอิสระในการใช้ภาษา คำศัพท์ และไวยากรณ์ที่ผู้เรียนทราบแล้วมากกว่าใช้ภาษาในบทเรียน ผู้เรียนจะได้เรียนรู้รูปแบบของภาษา รวมไปถึงโครงสร้างต่าง ๆ สอดคล้องกับ (ภัคกร อุบล และ พีรพัฒน์ ยางกลาง, 2564) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นภาระงานส่งเสริมให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงและมีโอกาสได้ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ โดยกระตุ้นให้นำความรู้เดิมมาใช้และให้นักเรียนได้ทดลองใช้ภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ อีกทั้งยังตอบสนองต่อยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อมเด็กไทยในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นให้นักเรียนได้รับประสบการณ์จากแหล่งประสบการณ์จริงและสามารถนำไปใช้ในการทำงานในอนาคตได้

โดยสรุป การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีประโยชน์หลายประการตามที่ได้กล่าวถึงโดย Willis (1996) และนักวิจัยชาวไทย ดังนี้ 1. ความมั่นใจในการสื่อสาร คือ ผู้เรียนมีโอกาสพัฒนาความมั่นใจในการพูดและสื่อสารกับผู้อื่นมากขึ้น เนื่องจากได้ฝึกฝนการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงผ่านกิจกรรมที่เน้นภาระงาน 2. การเรียนรู้ที่สนุกสนานและมีแรงจูงใจ คือ ผู้เรียนสนุกสนานและมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน เนื่องจากกิจกรรมที่เน้นภาระงานมีความท้าทายและสร้างความสนุกสนานในการเรียนรู้ 3. การใช้ภาษาสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ คือ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ และสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งเป็นผลมาจากการฝึกฝนและพฤติกรรมการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง 4. การนำประสบการณ์เดิมมาสู่ประสบการณ์ใหม่ คือ ผู้เรียนมีโอกาสนำประสบการณ์เดิมมาใช้ในการปฏิบัติงานใหม่ และสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ใหม่ที่ได้ผ่านกิจกรรมที่เน้นภาระงาน 5. การสื่อสารสอดคล้องกับสถานการณ์จริง คือ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว ซึ่งเป็นผลมาจากการฝึกฝนและพฤติกรรมการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เหมือนจริงในกิจกรรมที่เน้นภาระงาน ดังนั้น การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างครอบคลุมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในสถานการณ์การเรียนรู้ที่แตกต่างกันไป และมีความเหมาะสมในการใช้ในระดับการศึกษาทุกระดับ โดยเฉพาะในระดับ

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษลันนา ครุบาบุคคลสำคัญของโลก”
“Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567
การศึกษาที่เน้นการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอย่างเป็นประจำในชีวิตประจำวันและการทำงานใน
อนาคต

สรุป

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นวิธีการสอนที่มุ่งเน้นการให้ผู้เรียนมีโอกาใช้ภาษาในบริบทที่เข้าใจและเหมาะสมกับสถานการณ์จริง ๆ ในชีวิตประจำวัน มีรูปแบบเน้นภาระงานประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-Task) เป็นขั้นนำเข้าสู่บทเรียนโดยให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงานที่กระตุ้นความรู้เดิมและมีรูปแบบคล้ายคลึงกับภาระงานหลักในขั้นต่อไป เพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียน 2) ขั้นระหว่างการทำกิจกรรม (Task Cycle) เป็นขั้นที่ผู้สอนมอบหมายภาระงานหลักที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันหรือชีวิตจริง โดยผู้เรียนทำงานร่วมกัน ฝึกใช้ภาษาอย่างอิสระ เตรียมนำเสนอ และนำเสนอผลงาน และ 3) ขั้นจุดประเด็นของภาษา (Language Focus) เป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกความคล่องแคล่วทางภาษาและความถูกต้องทางหลักไวยากรณ์ มีประโยชน์หลายประการที่ผู้เรียนสามารถได้รับจากการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ได้แก่ 1) การใช้ภาษาในบริบทจริง ๆ คือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เข้าใจและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ซึ่งทำให้การเรียนรู้มีความหมายและส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพมากขึ้น 2) การสร้างแรงจูงใจในการเรียน คือ การทำภาระงานที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันช่วยเสริมสร้างความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนรู้ ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จากการเรียนรู้จะมีความหมายต่อผู้เรียนมากขึ้น 3) การพัฒนาทักษะการสื่อสาร คือ การให้โอกาสให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในบริบทต่างๆ ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว ผู้เรียนจะเริ่มเห็นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน 4) การเสริมความมั่นใจ คือ การทำภาระงานและการนำเสนอผลงานช่วยเสริมความมั่นใจของผู้เรียนในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างความคล่องแคล่ว 5) การเปลี่ยนหน้าที่จากผู้รับเป็นผู้ดำเนินการ คือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานส่งผลให้ผู้เรียนมีโอกาเปลี่ยนหน้าที่จากการเป็นผู้รับเป็นผู้ดำเนินการและผู้นำเสนอ ซึ่งช่วยพัฒนาทักษะการประสานงานและการสื่อสาร 6) การเพิ่มความเข้าใจในเนื้อหา คือ การใช้ภาษาในบริบทที่เข้าใจและสอดคล้องกับสถานการณ์จริงทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้อย่างลึกซึ้งมากขึ้น ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีความสำคัญและมีประโยชน์มากต่อการ

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษลันนา ครุบาบุคคลสำคัญของโลก” “Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567

พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในสถานการณ์การเรียนรู้ที่เข้าใจและเหมาะสมกับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันของพวกเขา การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายและสร้างความรู้ใหม่อย่างแท้จริงจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรให้ความสำคัญในการวางแผนการสอนของตน เพื่อจะช่วยส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษและเพิ่มความมั่นใจในการพูดของผู้เรียนได้อีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

- Affah, N., & Devana, T. (2020). SPEAKING SKILL THROUGH TASK-BASED LEARNING IN ENGLISH FOREIGN LANGUAGE CLASSROOM. *Journal of English Language Teaching*, 135-144.
- Ellis, R. (2003). *Task-based Language Learning and Teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Harmer, J. (2007). *The Practice of English Language Teaching 4th Edition*. Cambridge: Pearson Longman.
- Jack C. Richards, D. B. (2011). *Creating Effective Language Lessons*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nazenin, R. (2007). The Influence of Task-Based Learning on EFL Classrooms. *The Asian EFL Journal*, 1-23.
- Nunan, D. (1989). *Designing Task for Communicative Classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (2004). *Task-based language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (2004). *Task-based language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nurul Afifah, T. D. (2020). SPEAKING SKILL THROUGH TASK-BASED LEARNING IN ENGLISH FOREIGN LANGUAGE CLASSROOM. *Journal of English Language Teaching*, 135-144.

- รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษลันนา ครุบาบุคคลสำคัญของโลก”
 “Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567
- Prabhu. (1987). *Second language pedagogy*. Oxford: Oxford University Press.
- Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2001). *Approaches and Methods in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Willis, D., & Willis, J. (2007). *Doing task-based learning*. China: Oxford University Press.
- Willis, J. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*. Harlow: Longman.
- Willis, J. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*. Longman.
- Wongsuwan, N. (2021). English Teaching and Learning as a Foreign Language. *วารสาร การสอนภาษาอังกฤษ*, 12-21.
- กัลยารัตน์ เสวตอนันท์ และกนกวรรณ คันธกร. (2553). *การพัฒนาวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดในรายวิชา ภาษาอังกฤษ 2 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาควิชาฟ.
- เบญจวรรณ พร้อมญาติ และสุนิดา โฆษิตชัยวัฒน์. (2566). ผลการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสาร ปรัชญาปริทัศน์*, 162-172.
- ณัฐรัตน์ แยมฉาย. (2559). *การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูด นำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร*. กรุงเทพมหานคร: Silpakorn University.
- เรณู รื่นยุทธ. (2554). การศึกษาผลการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขต บางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร . *วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 91-101.
- ทรงศนีย์ วรคำ. (2554). *การศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดจันทรประดิษฐาราม สังกัดสำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (Proceedings) ครั้งที่ 10 เรื่อง “เอกบุรุษล้านนา ครุบาบุคคลสำคัญของโลก”
“Ekkaburut Lanna The Great Kruba; One of the World's” Great Personalities” วันที่ 2 มีนาคม 2567
ภัคกร อุบล; พีรพัฒน์ ยางกลาง (2564). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ที่
เน้นภาระงานเกี่ยวกับการการค้าขายสินค้าประจำท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.
วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่ 49 ฉบับที่ 4, 1-13.